

PRIBIŠ MÁ ZA SEBOU NAJVÄČŠIU INVESTÍCIU ROKA

Obec mala už takmer tri roky podaný projekt na rekonštrukciu cesty ku kostolu z fondov Európskej únie. Nakoniec prišlo zamietavé stanovisko, preto sa obecné zastupiteľstvo rozhodlo zabezpečiť túto investíciu z vlastných zdrojov, ktoré sa podarilo obci ušetriť počas uplynulých troch rokov. V pôvodnom projekte nebol navrhnutý chodník, samospráva preto projekt prehodnotila a vybudovala popri ceste aj chodník, hlavne pre bezpečnosť

chodcov idúcich do kostola a z kostola. Chodník je postavený na odvodňovacom žľabe, ktorý bol nahradený kanalizačnými rúrami. Popri chodníku je položený nový asfaltový koberec v dvoch vrstvách. Cesta je maximálne rozšírená, v niektorých miestach až šesť metrov bez chodníka. Vzniklo tak dostatočné miesto na parkovanie áut. Samospráva plánuje parkovanie ešte organizačne vyriešiť nakreslením a usporiadaním nových parkovacích miest. Po-

čas prác bol pri starom cintoríne vybudovaný aj oporný múr v dĺžke 25 metrov, pretože svah bol v danom mieste nestabilný a hrozilo zosunutie pohrebiska. Pre plynulú priechodnosť boli odstránené staré schody do cintorína, kde obec postupne vybuduje nové. „Dovtedy prosíme občanov, aby využívali vchod, respektíve bráničku v spodnej časti starého cintorína alebo schody v novom cintoríne,“ upozornil Rastislav Suroviak. Po druhej strane novej

asfaltovej cesty je ešte naplánované dokončenie odtokových rigolov, ktoré obec osadí v priebehu leta. Nový asfaltový povrch tak bude dostatočne odvodnený a vydrží viac rokov.

DEMOGRAFIA PRIBIŠA NIE JE LICHOTIVÁ

Tento rok sa v obci narodilo a ostanú v nej žiť iba dvaja noví občania **Jakubko Vyhnánek**

a Anna Mária Vraňáková. Každý dostal „štartovné“ do života vo forme štyridsať eur a darčekového balíčka. Opakom toho je, že nás opustili až deväť obyvatelia. Kde hľadať príčinu tejto brzdy v rozvoji a náraste demografickej krivky? „Sme obec s príliš rozdrobenými pozemkami,“ hovorí starosta Rastislav Suroviak. „Mladé rodiny, ktoré by aj chceli ostať v dedine a pomôcť jej rozvoju, si radšej kúpia pozemok v susednej obci, kde majú k nemu

prístup a je scelený.“ Pred viac ako rokom mali obyvatelia možnosť podporiť komplexné pozemkové úpravy v extraviláne. No po zrátaní všetkých súhlasov a nesúhlasov vyšlo najavo, že za komasáciu by bolo asi 200 ha, proti 75 ha. Ostatní, ktorí sa nevyjadrili, boli teda pravdepodobne proti. „Chcem upozorniť spoluobčanov, ktorí sa doposiaľ nevyjadrili, na stále možnosť vyjadrenia svojho názoru prostredníctvom anketových lístkov prinesených na

obecný úrad alebo poslaných poštou. Stále vám ich vieme na úrade poskytnúť,“ povedal starosta. Viac obyvateľov prinesie do obce viac financií a možnosti realizovať nové investičné akcie. „Preto porozmýšľajme, či chceme, obrazne povedané, na príklade autobusu, aby chodil do dediny autobus v pravidelných linkách cez týždeň i víkendy, alebo premával len raz do týždňa, pretože budeme koncová nezaujímavá dedina s malým počtom obyvateľov.“

Ponuka predaja

Pribiš ponúka na predaj nákladné motorové vozidlo Avia A30. Auto je privezené z ministerstva obrany. Najazdených má cca 33-tisíc km. Vozidlo je dočasne odhlásené. Podrobnejšie informácie u starostu.

Hasiči slávia výročie

s. 4, 5

ÚVODNÉ SLOVO

Čas neúprosne letí aj v samo-
správe, máme tu leto, dovolen-
kový čas a za sebou opäť jednu
z väčších investičných akcií –
cestu ku kostolu spolu s chod-
níkom pre peších. Popritom
sme realizovali aj rôzne menšie
investície a aktivity. Čistili sme
dedinu, kosili verejné pries-
transtvá, krajnice ciest, budo-
vali odvodňovacie žlaby popri
miestnych komunikáciách, aby
sme predĺžili ich životnosť.
Všetky práce si zabezpečuje-
me sami, s pomocou obecných

pracovníkov, ktorých zamest-
návame cez rôzne granty a pro-
jekty z úradu práce sociálnych
vecí a rodiny. Snažíme sa udr-
žať našu obec čistou a peknú,
pretože ani sa nenazdáme a
máme tu tradičné slávnosti,
už VIII. Mrkvárske hody. Tento
rok sa uskutočnia 25. augusta.
Všetkých samozrejme srdečne
pozývam a zároveň vyzývam
gazdinky a pestovateľky mrk-
vy, aby sa prezentovali svoji-
mi dopestovanými plodmi či
špecialitami. Pretože je pekné

a závidenia hodné, že si ne-
ustále spomíname na tradície z
čias predkov a prezentujeme
našu malebnú obec. Tak ako
každý rok aj tento sme pre vás
pripravili bohatý folklórny a ta-
nečný program. Do nálady nám
zahrajú takí umelci ako domáci
Šinálovci a Kortina. Teším sa na
vašu účasť a pevne verím, že
opäť aspoň chvíľu odložíme
starosti bokom a prídeme sa
spoločne zabaviť.

Rastislav Suroviak

HASIČOM PRIBUDLA NOVÁ TECHNIKA

Začiatkom júna si boli dobro-
voľní hasiči z Pribiša prebrať
na Hasičskom prezídiu v Žiline
z rúk novej ministerky obrany
Denisy Sakovej protipovodňo-
vý vozík s kompletným vyba-
vením.

Protipovodňový vozík k vo-
zidlu Iveco Daily samospráva
získala vďaka projektu aktívne
protipovodňové opatrenia. Vo-
zík okrem povodňových bariér
obsahuje základné náradie,
elektrické a benzínové kalové
čerpadlo, elektrocentrálu, pre-
nosné osvetlenie a plávajúce

čerpadlo. Doplná výbavu Ive-
ca Daily a rozširuje pôsobnosť
hasičov.

Dá sa použiť nielen pri povod-
niach, ale aj pri technických
zásahoch a požiaroch mimo
dedinu, pri ťahaní vody zo za-
plavených pivníc či nočných
zásahoch.

Počas troch rokov obec získala
kompletnú výbavu hasičskej
techniky, ktorú každoročne
obnovuje.

Dobrovoľným hasičom tre-
ba ešte zabezpečiť dôstojné
uskladnenie a parkovanie

novej hasičskej techniky. „Aj
preto sme sa zapojili do vý-
zvy ministerstva vnútra na
výstavbu alebo rekonštrukciu
hasičských zbrojníc,“ hovorí

starosta Rastislav Suroviak.
„Pevne veríme, že budeme
úspešní, pretože dobrovoľní
hasiči sú dôležitou súčasťou
našej obce.“

OBECNÝ ÚRAD MENÍ PRACOVNÉ HODINY

Obec sa rozhodla vyjsť v ústre-
ty ľuďom a zmeniť úradné ho-
diny na úrade. Ich kombináciou
predĺžila pracovný čas každý

deň do 15.30 h a v stredu do
17. h. „Tento krok má pomôcť
hlavne tým obyvateľom, ktorí
prichádzajú z práce neskôr po-

poludní, a nestíhali si vybaviť
svoje administratívne záleži-
tosti na obecnom úrade,“ pove-
dal starosta Rastislav Suroviak.

Pondelok	7:00 – 15:30
Utorok	7:00 – 15:30
Streda	7:00 – 17:00
Štvrtok	7:00 – 15:30
Piatok	7:00 – 15:00

STRECHA NA ÚRADE POTREBUJE OPRAVU

V decembri minulého roku sa
dedinou prehnal silný vietor.
Na administratívnej budove
obecného úradu podfúkol časť
strešnej krytiny.

Vedenie obce udalosť nahlásilo
poistovni, ktorá škodu zohľad-
nila a poslala finančnú kom-
penzáciu - necelých dvesto eur.

Preto sa samospráva rozhodla
podať na ministerstvo financií
žiadosť o dotáciu na opravu
havarijného stavu budovy úra-
du. „Pri prehliadke strechy sme
zistili, že už má najlepšie svoje
roky za sebou a je najvyšší čas
ju celú vymeniť,“ skonštatoval
starosta Rastislav Suroviak.

STAROSTA INFORMUJE O PROJEKTOCH

Obec podala v tomto roku niekoľko projektov, v ktorých sa uchádza o peniaze pre svoje investičné zámery. Na začiatku roka podala projekt v sume 13 500 eur na ministerstvo financií na havarijný stav krytiny na obecnom úrade. Projekt je momentálne v štádiu hodnotenia. Takisto sa uchádzame o peniaze z eurofondov v Programe rozvoja vidieka s dvoma projekt-

mi - prestavba terajšieho JHR skladu na viacúčelovú budovu a vybudovanie viacúčelového multifunkčného ihriska v areáli bývalej materskej školy.

Obec podala aj projekt na výstavbu novej hasičskej zbrojnice. Do starej zbrojnice totiž nová technika pre svoje rozmery nevojde. V prípade úspechu by sme chceli novú hasičskú zbrojnicu situovať v blízkosti úradu.

Každý rok sa Pribiš uchádza o dotáciu z Environmentálneho fondu na zateplenie budovy terajšej materskej školy. Projekt je v procese posudzovania a dokonca júna bude známe, či uspel. Projekt na získanie kompostérov, ktorý podalo združenie obcí Mikroregión Oravská vrchovina, neuspel. Ak sa objaví nová výzva, združenie sa opäť zapojí do súťaže. Ďalšie menšie

projekty: detské ihrisko pri MŠ z Úradu vlády, neúspešný, podpora Mrkvárskych hodov z VÚC Žilina – čaká na vyhodnotenie, prestavba šatní na futbalovom ihrisku – neúspešný, obnova Kaplnky na Podzraz – čakáme na vyhodnotenie. Pevne veríme, že budeme úspešní, aby sa obec mohla rozvíjať.

Rastislav Suroviak

VYČISTENIE VÝHONU V PODZRAZE

Samospráva sa aj na podnet poslancov obecného zastupiteľstva rozhodla vyčistiť výhon do miestnej časti Podzraz od nechcených kríkov a stromov. Vznikla tým prehľadnejšia a bezpečnejšia cesta, ktorá sa opticky rozšírila. Práce vykonali obecní pracovníci a mechanizmy.

pred

po

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Najstarší obyvateľ:
Anton Mikulaj

Najstaršia obyvateľka:
Božena Ďaďová

Narodení od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018:

- Anna Maria Vraňáková
  - Dalibor Cengel
  - Viliam Maretta
  - Sára Kostrošová
- Rodičom bábätiok srdečne gratulujeme a prajeme veľa zdravíčka a Božieho požehnania.

Opustili nás a budeme na nich v modlitbách spomínať:

- Ladislav Maretta
- Mária Jurigová
- Margita Fajberová

STAVEBNÝ ÚRAD NAPÍŇA OČAKÁVANIA

Niekoľkomesačné fungovanie stavebného úradu priamo v obci sa ukazuje ako správne rozhodnutie. Stavebníci sa chodia pravidelne informovať a zaujímajú sa o stavebnú agendu na výstavbu plotov, domov, garáží. Stavebníci majú dokonca záujem o legalizáciu čiernych stavieb, ktorú doposiaľ ignorovali. Prispeli pravdepodobne k

tomu aj informácie v médiách o sprísnení stavebného zákona, ktorý by už mal voči čiernym stavbám a ich majiteľom vyvodzovať tvrdé postihy. Nepovolené stavby by sa podľa nového zákona už nemohli dodatočne legalizovať, rovno by sa odstránili. Zamestnankyňa stavebného úradu je obyvateľom k dispozícii každý štvrtok od 8.

h do 14.30 h. Keďže sa pohybuje po dedine, všíma si stavby aj ich nedostatky a sama oslovuje vlastníkov, aby im poradila, prípadne pripomenula, ako majú postupovať a konať. Výhodou vlastného stavebného úradu je i to, že ľudia už nemusia za informáciami a so stavebnou agendou cestovať do Dolného Kubína.

PRIBIŠ BOL V RÁDIU

Rádio Regina v relácii Rádio Regina si vás všíma predstavilo poslucháčom celého Slovenska obec Pribiš. Zazneli v nej zaujímavosti zo života dediny, boli spomenuté aktivity a podujatia. Celú nahrávku si môžete vypočuť na webovej stránke obce: www.pribis.sk/oznamy/nasa-obec-pribis-v-radiu-regina.html

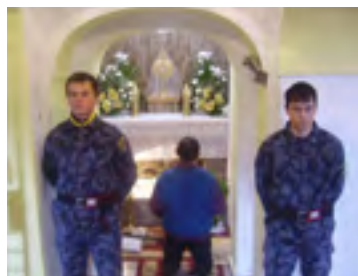
DOBROVOLNÍ HASIČI OSLAVUJÚ 90. VÝROČIE VZNIKU

Oheň slúžil a slúži ľuďom hneď od svojho objavenia. Hovorí sa o ňom, že je dobrý sluha, ale zlý pán. Je dobrým, pokiaľ ho ovládame, vieme prispôbiť jeho účelu. Ak sa nám vymkne, vznikajú často veľké katastrofy. Vie za niekoľko hodín zmeniť výsledok práce a usilovnosti ľudských rúk na popol a rumoviská. Pred týmto hrozným živlom začal hľadať človek ochranu. Uvedomil si, že sám nezmôže nič a preto vznikla myšlienka spolu ochrany niekoľkými rovnako zmýšľajúcimi ľuďmi. Táto idea bola základom pre založenie dobrovolných hasičov. Tak to bolo pred 90 rokmi aj v Pribiši. Podľa miestnej kroniky bol zaznamenaný požiar v roku 1919 na Bielu sobotu, ktorý vznikol okolo 16. h u Márie Rinka – Ďaďovej. Rýchle sa rozšíril, lebo dedina bola celkom drevená. Domy tesne pri sebe. Vyhorel celý nižný koniec, kde ostali len tri domy. Pri ohni zhorela aj krčmárova slúžka. Vyhorelo 32 súpisných čísel. Celková škoda bola odhadnutá na vtedajších 1 000 000 Kčs. Pri ohni zahynul

aj statok a osivo pripravené na sejbu. Pre obyvateľov sa začal tvrdý a ťažký život. Dňa 24. augusta 1927, keď ľudia pracovali usilovne pri žatve, vznikol požiar u Jozefa Fajbera, ktorého príčina nebola známa. Tak ani nie po ôsmich rokoch vyhorel vyšný koniec i so začatou novostavbou školy až po Ondreja Jurigu, kde začal prvý oheň. Dva razy vyhoreli Jozef Kalina a Ján Mikula – Fulá. Aj tento oheň si vyžiadal ľudskú obeť. Pod postelou zhorela 4-ročná Valika Suroviaková. Požiar pohltil 44 súpisných čísel. Škoda presahovala 2 000 000 Kčs. Požiar hasili požiarne zbory z okolitých obcí, kde už boli založené. Znova nastali ťažké časy. Stavebný materiál bol drahý. Obyvatelia sa zadlžili, pracovné možnosti boli malé a tak ich veľa odišlo za prácou do cudziny. Dňa 27. decembra 1938 vznikol požiar u Jozefa Ďaďu Velicha, ktorý bol rýchle zahasený. Požiar hasili už tunajší hasiči. Potom boli ešte dva požiare. Od elektriny u Štefana Marettu v roku 1953 a v roku 1957 u Emila Kováčika, ktorému

menovaný padol za obeť. Práve veľký požiar v roku 1927 bol popudom k založeniu hasičského zboru v Pribiši. Dozrela myšlienka, našli sa obetaví a odhodlaní ľudia, ktorí 15. mája 1928 prijali stanovy zemskej hasičskej jednotky, a tak položili základy Dobrovoľného hasičského zboru. Zakladajúci členovia boli Jozef Kučera, Ondrej Brienik, Tomáš Ďaďo, Ondrej Mores, Jozef Suroviak, Štefan Kováčik I., Ondrej Juriga, Ján Ďaďo, Ján Kováčik, Štefan Kováčik II., Emil Dančo, Ján Grenčík, Pavol Štenda, Juraj Suroviak, Štefan Ďaďo, Anton Klocháň. Cvičenie mávali pravidelne každú nedeľu. Zastupiteľstvo novoutvorenému zboru nevenovalo veľkú pozornosť. Na cvičenie sa schádzali volaním jeden na druhého, až po usporiadaní zábavy kúpili zo zisku za 120 Kčs trúbu. Podľa zápisu boli začiatky našich predchodcov ťažké, veľmi slabá bola technika, napríklad - 40 m hadíc. Ale ich oduševnenosť im pomohla tieto ťažkosti prekonať. Hasiči brali veľmi zodpovedne vtedajšie stanovy. Vykonávali prehliadky, v

letných mesiacoch cvičili, robili obetavú prácu, hrali divadlá, robievali zábavy, poskytovali pomoc pri požiaroch v susedných obciach. Pripravenosť hasičov bola neskôr najmä zásluhou Adely Stolárikovej, ktorá prišla ako učiteľka v roku 1952. Vtedy sa začína nebyvalý rozvoj činnosti ZPO rozšírenej členskej základne. V roku 1959 dosahuje organizácia veľmi dobré výsledky. Postavila sa nová požiarňa zbrojnica. Postupne je doplňovaná nová modernejšia technika spolu s Tatrou 805, zlepšuje sa výstroj členov. Do súťaže sa zapájajú dve družstvá mužov, jedno žien, dve dorastu, získali prvé a druhé miesta. Družstvo žien sa dostalo do národného kola v Košiciach, Martine a Leviciach. I keď nezískali cenu, boli vždy v prvej polovici. Môžeme povedať, že pribišské ženy patrili v tých časoch medzi priekopníčky požiarnej ochrany na Orave. Organizácia dobrovolných hasičov bola v roku 1965 odmenená najväčším vzávodným vyznamenaním. Bola jej udelená Čestná zástava ÚV.

SPRÁVAJME SA TAK, ABY SME SA NEMUSELI HANBIŤ

Vývozca separovaného zberu Ľupčianka z Liptovského Mikuláša doručila obci upozornenie na znečistenie nádob na separovaný zber, hlavne plastový odpad. Obyvatelia si pravdepodobne mylia separovaný odpad s komunálnym, do kontajnerov hádžu biologický, stavebný, ale

aj nebezpečný odpad od olejov a farieb, dokonca uhynuté zvieratá a vnútornosti. "Tento stav je alarmujúci a vážne ohrozuje zdravie pracovníkov linky, ktorí nám vzhľadom na terajšiu ponuku práce môžu zo zamestnania odísť," píše v stanovisku spoločnosť Ľupčianka. "Znamenalo by

to ohrozenie rokov úsilia, ktoré sme spoločne vynaložili pri riešení separovaného zberu." Ľupčianka požiadala samosprávu o spoluprácu pri riešení problému. "Prosíme všetkých, aby sa zamysleli nad svojím konaním. Nevieme si predstaviť, čo by nastalo, keby spoločnosť zrušila s

obcou zmluvu," hovorí starosta Rastislav Suroviak. V najbližších týždňoch spoločnosť uskutoční obhliadky kontajnerov pred vývozom priamo v dedine v prítomnosti zástupcu obce. "Žiadame obyvateľov, aby sa správali tak, aby sme sa nemuseli hanbiť," povedal Suroviak.

ŽUPA POMOHLA VYRIEŠIŤ VIACERÉ PROBLÉMY

Zástupcovia z obcí Pucov, Bziny, Medzibrodie nad Oravou, Pokryváča a Pribiša riešia problémy na ceste III/2250 a III/2251 spoločne. Prvé krátke stretnutie sa s predsedníčkou ŽSK Erikou Jurinovou uskutočnilo na zasadnutí snemu Združenia miest a obcí Dolná Orava 8. marca. „Predsedníčka navrhla, aby sme sa spojili s podpredsedom VÚC Petrom

Dobešom a jeho poinformovali o problémoch na cestách," povedal Rastislav Suroviak. „Na spoločnom stretnutí sme predstavili problémy, ktoré nás trápia. Pribiš a Pucov hľadajú riešenie, ako zabezpečiť zimnú údržbu na Mraznici, ktorá spája obe obce. Boli by sme radi, keby po tejto ceste chodil autobus. Navrhujeme, aby niektoré spoje boli spoločné

pre Pucov, Pribiš a Pokryváč.“ Naznačené problémy si bol 11. apríla pozrieť podpredseda ŽSK Peter Dobeš spolu s poslancami VÚC za Dolnokubínsky okres Zdenkom Kubáňom a Jánom Prílepkom. Podpredseda informoval o skutočnosti, že na rozšírenie cesty v Medzibrodí je v rozpočte VÚC vyčlenená čiastka 50-tisíc eur, na opravu zosuvu

170-tisíc eur. Treba zabezpečiť verejné obstarávanie a do konca roka budú dané úseky opravené.

Na úseku Pod Skalkou v Bzinách je potrebné najprv navrhnuť projekčné riešenie, až potom sa bude môcť začať s asanáciou skalky. Stretnutie zorganizuje správa ciest. Spojnicou medzi Pucovom a Pribišom sa ešte budú zaoberať.

DEDINU SLEDUJÚ ĎALŠIE KAMERY

Pribiš získal dotáciu päťtisíc eur na rozšírenie kamerového systému. Samospráva využila nové kamery na zabezpečenie futbalového ihriska a garáží pri JHR sklade. Zároveň pribudla jedna panoramatická kamera, ktorá sníma väčšiu časť dediny, a na ktorej bude možné sledovať aktuálnu situáciu v obci. „Kamerový systém na futbalovom

ihrisku sme zabezpečili pre videozáznamy z futbalových zápasov, ktoré musíme v 6. lige nahrávať," hovorí starosta Rastislav Suroviak. „Zároveň je to účinná zbraň proti vandalizmu.“ Kamera umiestnená pri JHR sklade slúži na snímanie garážových priestorov a ako výstupná a vstupná kamera do obce.

V PRIBIŠI OPĀŤ STÁLI MÁJE

Posledný aprílový deň sa mládežci rozhodli obnoviť staré tradície postavením májov. Zadaní postavili máje svojim dievkam a rozhodli sa, že jeden postaví aj pre celú dedinu pri materskej škole.

Asistovali im pritom škôlkari, no hlavne škôlkarky. Máj bol poriadne vysoký, mal približne 20 metrov. Škôlkarky ho vyzdobili stužkami a mládežnici následne nato postavili. Patrí im za to poďakovanie.

JEDEN ROK VO VEČNOSTI

V nedeľu 8. júla si prvým výročím spomenieme na nášho bývalého pána farára Petra Ľapáka, ktorého si Kristus, milosrdný Spasiteľ, pozval prekročiť prah večnosti v 91. roku života a v 48. roku kňazskej služby. Duchovný otec sa narodil 6. novembra 1926 v Dlhej nad Oravou. Pokrstený bol v rodnej farnosti 14. novembra 1926. Jeho krstnými rodičmi boli Michal Kozáčik a Jana Kondrčková. Sviatosť kresťanskej dospelosti a Ducha Svätého prijal taktiež v Dlhej dňa 12. júna 1940. Detstvo prežíval sám s matkou Kristínou rod. Stračekovou. Ako malý chlapec svojho otca Vendelína nepoznal, nakoľko už v roku 1927 odišiel pracovať do Kanady. Odtiaľ sa vrátil až ako dôchodca v roku 1970, v roku Petrovej kňazskej vysviacky. Chlapec, ktorý v sebe opatroval túžbu po kňazskom povolání už po ukončení 6. triedy Ľudovej školy v Dlhej nad Oravou v roku 1939 odišiel študovať na Gymnázium do Dolného Kubína, kde po ôsmich rokoch zmaturoval. V tom istom roku 1947 začal študovať teológiu na Spišskej Kapitule, kde mu nebolo umož-

nené absolvovať viac ako šesť semestrov. Po násilnom zatvorení Spišského kňazského seminára v septembri 1950 dostal povolávací rozkaz na základnú vojenskú službu, ktorú musel vykonávať vo forme nútených prác v pomocných technických práporoch. Celkove si v meste Mimoň v severných Čechách od 6. septembra 1950 do 1. novembra 1953 odpracoval tri roky aj tri mesiace. Po návrate domov pracoval od januára do marca v roku 1954 ako robotník pri píle v Drevoimpregne v Oravskom Podzámku. V rokoch 1955 – 1958 bol zamestnancom Doprastavu Žilina a od roku 1959 do 1968 ho zamestnala Jednota ĽSD Trstená. V tom čase ako športovo založený hrával futbal za Telovýchovnú jednotu v Dlhej nad Oravou a v Československom červenom kríži vykonával úlohu pokladníka. Od decembra 1964 do marca 1965 mu bolo umožnené navštíviť svojho otca v Kanade. Tam sa zdržal u svojej príbuznej Márie Lafkovej, ktorá žila za morom už od roku 1920. V rokoch 1968 – 1970 dokončil teologické štúdiá na Rímskokatolíckej Cyrilo-metodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Službu subdiakonátu prijal dňa 7. decembra 1969. O deň neskôr, na sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie, 8. decembra 1969 prijal diakonát. Kňazskú vysviacku prijal z rúk otca biskupa Róberta Pobožného v Dóme sv. Martina v Bratislave 21. júna 1970 o 9,00 hod.

Primičnú svätú omšu slúžil v rodnej dedine v Kostole sv. Ladislava o týždeň neskôr – 28. júna 1970 o 10,00 hod. Jeho prvým kaplánskym miestom sa stala Rabča. Odtiaľ nastúpil už ako farský administrátor dňa 15. júla 1973 do Oravského Bieleho Potoka, kde má veľké zásluhy na postavení novej farskej budovy. Od 15. októbra 1983 sa stal farským administrátorom v našej farnosti. Kňaz je otec nežne milujúci, trpezlivý, láskavý a vždy odpúšťajúci. Keď na oltár, Ježiša zvoláva a potom v hostili bielej nám ho dáva... Tak sme ho mali možnosť poznať. Dnes ďakujeme za Božie milosti, ktoré sme skrze ruky kňaza Petra Ľapáka dostali. To slovami nevyjadríme. Len láskavý Pán Boh vie, koľko nebeských darov zoslal do našich pribišských duší počas jeho devätnásť-ročného kňazského pôsobenia medzi nami. Po Viacnociach 7. januára 2002 vo veku 75 rokov poprosil spišského biskupa o uvoľnenie z funkcie farského administrátora v Pucove zo zdravotných dôvodov. Svoju kňazskú službu v Pucove a v Pribiši ukončil 1. júla 2002. Dni dôchodku plánoval prežiť v rodnej Dlhej nad Oravou. Ťažká choroba a potreba neustálej zdravotníckej starostlivosti ho časom posunula do Domu Charitas sv. Jána Bosca v Spišskej Kapitule. V roku 2006 dostal od štátu odškodné a bolestné za prácu v pomocných technických práporoch. Keďže on toto utrpenie už dávno predtým obeto-

val Pánu Bohu, teraz už nechcel pozemskú odmenu, preto sumu 60.000,- slovenských korún venoval Biskupskému úradu v Spišskej Kapitule, za čo sa mu Mons. ThDr. František Tondra, spišský biskup, listom poďakoval. Po namáhavej chorobe odovzdal svoju dušu Spasiteľovi v Spišskej Kapitule večer v sobotu 8. júla 2017. Pochovaný bol v utorok 11. júla 2017 o 15,00 hod. do rodnej zeme v Dlhej nad Oravou. Spomínajúc na jeho nábožný život, ale aj jeho telesné utrpenie, ktoré ako životný kríž v závere svojej pozemskej púte pokorne prijal, zbožne usudzujeme, že náš nebohý duchovný otec Peter Ľapák pozná Boha zreteľne z tváre do tváre. Pozná úplne toho, ktorého ohlasoval, v mene ktorého udeľoval našim skormúteným dušiam rozhršenie, ktorého pri každej svätej omši držal v svojich kňazských rukách. Všetok jeho život bol neustálym spoznávaním a prehlbovaním jeho lásky k samotnému Bohu aj cez prekážky vtedajšieho zriadenia. K pocitu tejto Božej lásky aj nás povzbudzoval a k Bohu nás viedol. Ďakujeme milosrdnému Spasiteľovi, že sme s duchovným otcom mohli v rokoch 1983 – 2002 prežívať mnohé chvíle aj nášho života a skrze jeho kňazské účinkovanie spoznávať Krista i približovať sa k nemu. Večnosť v Božej prítomnosti nech mu je odmenou za jeho príkladný kňazský život.

Peter Pitoniak, farár

PUTOVNÝ POHÁR PREŠIEL DO RÚK NOVÉHO VÍTAZA

Stolnotenisový turnaj O putovný pohár starostu sa uskutočnil 11. marca v kultúrnom dome. Každý rok naberá na atraktivite, keďže sa ho rok čo rok zúčastňuje viacej súťažiacich. Pre vysoký počet záujemcov sa finále hralo až o pol desiatej večer. Bolo rovnaké ako uplynulé dva roky, stretli sa v ňom Lukáš

Suroviak a Máriaus Kostroš. Keďže finále Lukáš Suroviak vyhral už trikrát po sebe, hrozilo, že putovný pohár ostane natrvalo v jeho rukách. Avšak boj o víťazstvo napokon strhol na svoju stranu Máriaus Kostroš. Poďakovanie za zorganizovanie podujatia patrí hlavne Jozefovi Zavadančíkovi.

MLADŠÍM ŽIAKOM PATRÍ DRUHÁ PRIEČKA

Žiaci sa vo svojej kategórii ne-stratili a skončili na 2. mieste. Nechali za sebou také veľké obce ako Podbiel a Nižná. Predbehol ich len Oravský Podzámok. Vo svojich radoch mali najlepšieho strelca súťaže Tadeáša Vraňáka s 33 gólmi.

Samozrejme, pracovalo celé mužstvo a každý jeden mladý futbalista si zaslúži pochvalu za reprezentáciu obce. Vďaka patrí aj trénerovi Jozefovi Zavoďančíkovi, ktorý si našiel čas, aby sa venoval najmenším futbalistom. Za odmenu sa naši

najmenší zúčastnili majstrovského fortunáligového stretnutia MFK Ružomberok a FK DAC 1904 Dunajská Streda. Odpre-vádzali domácich futbalistov a rozhodcov za ruky na trávnik a zároveň si mohli pozrieť kvalitný ligový futbal.

SEZÓNA VYŠLA A – MUŽSTVU DOSPELÝCH NAD OČAKÁVANIA

Mužstvo OŠK Pribiš sa od začiatku držalo na popredných priečkach a v domácich stretnutiach takmer vôbec nezaváhala. Vytvorila sa ucelená partia chalanov, ktorí vedeli potrápiť

aj niekoľkokrát väčšie dediny. V VI. lige skončili na 3. mieste s minimálnym bodovým odstupom na prvé dva tímy. Družstvo držalo spolu nielen na futbalových trávnikoch, ale aj mimo

nich. Usporiadali tanečné zábavy, z ktorých výťažok investovali do nákupu športového oblečenia, tréningového vybavenia, čím výrazne podporili miestny obecný športový klub. So sezó-

nou sa rozlúčili impozantným domácim zápasom proti TJ Klin, zaznamenali výhru rozdielom niekoľkých tried 9:0. Vďaka patrí všetkým mužom za perfektnú a dôstojnú reprezentáciu obce.

Horný rad zľava:

Juraj Nemček, Stanislav Meľo, Marek Sojka, Marek Križan, Ján Beňuš, Matej Vorčák, Michal Vraniak, Adrián Drígel, Juraj Klocháň – kapitán.

Dolný rad zľava:

Vladimír Bobáň – vedúci mužstva, Lukáš Cengel, Milomir Sivčevič, Lukáš Dančo, Juraj Juriga, Martin Brtko, Jozef Jablonský, Jozef Juriga

TABUĽKA SKUPINA F

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1	FC TJ Oravský Podzámok	24	20	1	3	105:23	61
2	OŠK Pribiš	24	12	3	9	54:41	39
3	TJ ŠK Podbiel	24	12	2	10	72:38	38
4	FK Nižná	24	1	0	23	11:140	3

TABUĽKA VI. LIGA DOSPELÍ

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1	TJ Slovan Magura Vavrečka	25	17	4	4	53:25	55
2	TJ Družstevník Dlhá nad Oravou	26	15	7	4	70:38	52
3	OŠK Pribiš	26	16	3	7	69:34	51
4	OŠK BREZA	26	14	5	7	56:37	47
5	TJ Roháče Zuberec	26	12	4	10	72:55	40

AKO ŠKÔLKARI PREŽILI DRUHÝ ŠKOLSKÝ ROK

Druhý školský rok v novej škôlke sa končí. Na škôlkarské prostredie si zvykali najmenšie deti od 2 rokov, teraz sú to už hotoví škôlkari, ktorí vedú držať ceruzky, pastelky a robiť s nimi čarovné obrázky. Dokážu si poupratovať hračky, vedú si odložiť veci do svojej skrinky, snažia sa sami obliekať a veľakrát odmietajú pomoc učiteliek. Jazyčky sa učia správnej výslovnosti, ale ešte nám to všetkým dobre nejde, nevedia, doučia sa. V škôlke už máme na konci roka „veľkých trojročných škôlkarov“, ktorí sa potrebujú ešte ráno pritulit aj k učiteľke, ale potom rýchlo odbehnú ku kamarátom a k svojim obľúbeným hračkám. V tomto školskom roku máme aj novú učiteľku. Ako sa u nás má? „Práca učiteľky nie je ľahká, je plná zodpovednosti, stáleho učenia sa novým veciam. Zároveň je to práca, ktorá človeka naplňuje, je plná detskej radosti zo života, úsmevov, nezabudnuteľných zážitkov a milých objatí,“ povedala Miroslava Brnická. Veľkí škôlkari sú malým často nápomocní, starajú sa o nich, pomáhajú im. Do prvej triedy sa chystajú predškôláci Jakub Svetlík, Jozef Svetlík, Dominika Dančová. Od septembra nastúpia do 1. ročníka v Oravskom Podzámku. Celý školský rok sme pripravovali rôzne akcie, medzi ne patria aj výtvarné súťaže ako napríklad Ochránarič čísla tiesňového volania 112 a civilnej ochrany, O najkrajšiu kraslicu 2018. Zúčastnili sme sa projektu Veselé zúbky, do ktorého sa ochotne zapojili aj rodičia. Všetky aktivity obohacujú a spestrujú výchovno-vzdelávaciu činnosť, deti sa tešia každým tvorivým aktivitám. Približujeme ich na web stránke obce v kolónke Materská škola - fotogaléria. Tešíme sa na spoločné stretnutia s rodičmi a starými rodičmi. Spolu sme piekli medovníky, vítali Mikuláša, zdobili vianočný stromček, zabávali sa na škôlkarskom karnevale, kde nám vyhrávala rodina

Šinálková. Pripraviť pre vtáčiky búdku a ukázať nám kúsok stolárskeho remesla bolo pre Ľudovíta Suroviaka potešením. Všetci sa tešíme, lebo je vždy ochotný nám pomáhať, napríklad aj s prípravou pieskoviska, za čo mu srdečne ďakujeme. Aj o zvieratkách sme sa niečo dozvedeli, prišiel nám o nich zaujímavá a pútavo porozprávať mladý poľovník Stano Kováčik. Deti mali možnosť u „nášho suseda“ Jána Klocháňa vidieť, ako sa dá zhotoviť zvon. Keď nám na dvore narastla tráva, ujo Klocháň doniesol deťom drevené hrabličky, aby mali čím trávu hrabať. Rodičia nám pomáhali sadiť stromčeky okolo škôlky, kvetinami vyzdobili okolie Antónia Červeňová, Margita Kováčiková. Základy škôlkarského arboréta nám pomáhal zasadiť Pavol Dendys, doniesol nám viac ako päťdesiat stromčekov, za čo ďakujeme Štátnym lesom Námestovo - LZ Zákamenné. Deti sa o svoje stromčeky starajú, sledujú, ako rastú, polievajú ich. Postupne si budeme s vašou pomocou, rodičia a starí rodičia, skrášľovať prostredie a detské ihrisko. Základy a drevo pre nové pieskovisko nám poskytla firma Amico Drevo Oravský Podzámok, ďakujeme za spoluprácu konateľke firmy p. Podstavkovej. Kvalitný piesok nám poskytla ochotne firma, ktorá nechce byť menovaná. Vážime si, že je ešte veľa ľudí, nielen z obce, ktorí nám ochotne poskytnú sponzorské dary. Ďakujeme za spoluprácu a sprostredkovanie sponzorských firiem Štefanovi Kováčikovi, ktorý sa vždy nezabúda opýtať: „Nepotrebuješ nič?“ Ďakujeme za dobrú spoluprácu a pomoc obci Pribiš a všetkým, ktorí sa starajú o jej prevádzku. Dvere materskej školy sa znovu otvorili 3. 9. 2018.

Mgr. Renáta Mastráková, Mgr. Miroslava Brnická

Ako nás prenasledovala malá kozička

Na prechádzke hore kopcom nás prenasledovala malá koza. Ja som išiel vpredu s malými deťmi a pomáhal som pani učiteľke Renátke. Išli sme za veľkými žiakmi, ktorí išli hore na kopec s pani učiteľkou Mirkou a malí nevládali, tak sme išli pomaly. Ideme, ideme hore kopcom a išla za nami malá koza. Pani učiteľka ju odháňala, ale koza neposlúchala. Malé deti začali plakať a ja som išiel vyhnúť kozu, aby sa malé deti nebáli. Pani učiteľka Renátka bola pri deťoch a ja som dolu kopcom naháňal kozu, utekala dolu a potom zas išla za mnou. Tá koza bola asi na malé deti zvedavá, lebo stále išla za nimi a ony plakali. Pani učiteľka volala pani učiteľke Mirke, aby nám išli na pomoc, aby deti neplakali, ja som ich tiež strážil. Potom sme už počuli, ako veľké deti utekajú dolu kopcom. Jakub kričal: „Berme malé

deti a podme dole!“

Damián kričal: „Chodte dole, ja tú kozu postrážim!“ Potom sa zjavila ďalšia koza, tak zrazu boli dve.

To bola asi stará koza a hľadala tú malú a mohla nás nabrat' na rohy. Jožko chcel tiež pomáhať Damiánovi, ale keď sa koza pohla za ním, tak Jožko utekal dolu kopcom, on sa jej bál. Damián strážil kozy a my sme utekali dolu až ku ceste a kozy potom odišli a tak sme sa zachránili. A ja som sa nebál kozy, ale malé deti sa báli a tak sme im pomáhali. Pani učiteľka Renátka povedala, že som veľký záchranár, a že som jej pomocník. Dala mi cukríky, aj všetkým deťom, lebo sme sa zachránili od kozy rohatej.

Autor príbehu: Matej Svetlík